

เว ส สั น ต ร ช า ต ก
ต อ น ที่ ๒ (พ ร ะ ห า ง พุ ส ตี
ข อ พ ร ๑ ๐ ป ร ะ ก า ร)

ข้าพระพุทธเจ้าได้ทำการบูชาพระองค์ด้วยจุมพฏแห่ง
แก่นจันทน์นี้ ขอให้ข้าพระพุทธเจ้าได้เป็นมารดาของ
พระพุทธเจ้าผู้เช่นพระองค์ในอนาคตกาล

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๘๘

“การสร้างบารมี” เป็นงานที่แท้จริงของมวลมนุษยชาติ ส่วนงานอย่างอื่น เช่น การทำมาหากิน เป็นต้น เป็นเรื่องรองที่จะสนับสนุนการสร้างบารมีของเราให้สะดวกราบรื่น เราเกิดมาก็เพื่อสร้างบารมี ดำเนินตามรอยบาทพระบรมศาสดา มุ่งแสวงหาสาระอันแท้จริงของชีวิต มุ่งหลุดพ้นจากการครอบงำของกิเลสอาสวะของพญามาร เพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง คือที่สุดแห่งธรรม การทำใจให้หยุดนิ่งเป็นวิธีเดียวที่จะเอาชนะกิเลสอาสวะได้ และยังเป็นทางมาแห่งมหากุศล หากเรานำใจมาหยุดนิ่ง ให้ใจใส ใจสะอาดบริสุทธิ์ บุญกุศลย่อมจะบังเกิดขึ้นอย่างจะนับประมาณมิได้ และจะเป็นเหตุให้ได้บรรลุปะหิมาลัยที่แท้จริงของชีวิตในที่สุด

มีธรรมภาสิตใน เวสสันดรชาดก ว่า

“ข้าพระพุทธเจ้าได้ทำการบูชาพระองค์ด้วยจุกแห่งแก่นจันทน์นี้ ขอให้ข้าพระพุทธเจ้าได้เป็นมารดาของพระพุทธเจ้าผู้เช่นพระองค์ในอนาคตกาล”

การอธิษฐานเป็นหนึ่งในบารมีสิบทัศ ที่พระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลายให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก การอธิษฐานเป็นประดุจหางเสือเรือ ที่คอยค้ำค้ำย่นาวาชีวิตของเราให้ก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างปลอดภัย ฉะนั้นทุกครั้งที่ทำความดี ต้องหมั่น

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๘๕

อธิษฐานทุกๆ ครั้ง เป็นการตั้งผังแห่งความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับชีวิต เมื่อถึงคราวบุญส่งผล เราย่อมจะสำเร็จสมหวังในสิ่งที่ปรารถนาทุกประการ การที่จะให้แรงอธิษฐานนั้นส่งผลสำเร็จต้องสั่งสมบุญไว้มากๆ เหมือนภาษีที่ไต่ยกขึ้นมากล่าวข้างต้นเป็นคำอธิษฐานที่พระมารดาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราได้เคยทำบุญกับพระวิปัสสิพุทธเจ้า แล้วอธิษฐานขอให้ได้เป็นพุทธมารดาในอนาคตกาล

*เรื่องมีอยู่ว่า ในที่สุดแห่งกัปที่ ๙๑ นับแต่ภัทรกัปนี้ พระบรมศาสดาพระนามว่า วิปัสสิ เสด็จอุบัติขึ้นในโลก พระองค์ทรงประทับอยู่ ณ เขมมฤคทายวัน ในพันธุมดินคร ทรงมีพระราชพระนามว่า พันธุมราชเป็นพุทธอุปัฏฐาก สมัยนั้นมีพระราชพระองค์หนึ่งส่งสุวรรณมालาราคา ๑๐๐,๐๐๐ กหาปณะกับแก่นจันทน์อันมีค่ามากมายแด่พระเจ้าพันธุมราช พระเจ้าพันธุมราชมีพระราชธิดา ๒ พระองค์ จึงได้ประทานแก่นจันทน์แก่พระธิดาองค์ใหญ่ และสุวรรณมालาแก่พระธิดาองค์เล็ก

ราชธิดาทั้งสองเป็นคนฉลาด แทนที่จะนำไปประดับประดาเหมือนสตรีทั่วไป กลับคิดจะนำเครื่องประดับนั้นไปบูชาพระบรมศาสดา พระธิดาองค์ใหญ่ได้บัดแก่นจันทน์จนละเอียด

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๕๐

เป็นจณ และบรรจุในผอบทองคำ ราชธิดาองค์เล็กให้ทำสุวรรณ-
มालาเป็นมาลาปิดทรวงอกบรรจุผอบทองคำ จากนั้นพากันถือ
ดอกไม้ของหอมเสด็จไปสู่วิหารพร้อมกับบริวาร พระธิดาองค์โต
ได้ทำการบูชาพุทธสรีระของพระพุทธเจ้า ซึ่งมีวรรณะดังทองคำ
ด้วยจณแก่นจันทร์ อีกทั้งทรงโปรยจณแก่นจันทร์ที่เหลือใน
พระคันธกุฎี ทำให้มีกลิ่นหอมไปทั่วอาราม

ขณะพระธิดาองค์โตกำลังพิจารณาพระวรกายของ
พระพุทธเจ้า พระนางก็หวนระลึกถึงหญิงผู้เป็นมารดาของ
พระพุทธเจ้าว่า ต้องเป็นหญิงงามและได้ลักษณะเบญจกัลยาณี
ยิ่งกว่าหญิงใดๆ ในโลก จึงมีบุญได้เป็นพระมารดาของบุคคลผู้เลิศ
เมื่อดําริเช่นนั้น แม้จะไม่เคยเห็นพระมารดาของพระพุทธเจ้ามา
ก่อน แต่พระนางก็เชื่อมั่นว่าพระพุทธรูปมารดาต้องเป็นยอดแห่ง
อิตถิรัตนะ จึงตั้งความปรารถนาว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
ด้วยบุญที่หม่อมฉันได้บูชาพระองค์ด้วยจณแห่งแก่นจันทร์นี้
ขอให้หม่อมฉันได้เป็นพุทธรูปมารดา ผู้เช่นพระมารดาของพระองค์
ในอนาคตกาลด้วยเถิด”

ส่วนราชธิดาองค์เล็กบูชาพระสรีระของพระศพพลด้วย
สุวรรณมालาซึ่งทำเป็นอาภรณ์เครื่องปิดทรวงได้ตั้งปรารถนาว่า
“ขอเครื่องประดับนี้จงอย่าหายไปจากสรีระของข้าพระพุทธเจ้า

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๕๑

จนทราบเท่าบรรลुพระอรหัต”

พระบรมศาสดาทรงทำการอนุโมทนาแก่ราชธิดาทั้งสอง
นั้นว่า “เธอทั้งสองได้ประดิษฐานการบูชาอันใดแก่เราในภพนี้
วิบากแห่งการบูชานั้น จงสำเร็จแก่เธอทั้งสองตามความ
ปรารถนาที่ตั้งไว้อย่างดีแล้วเถิด”

ราชธิดาทั้งสองได้ฟังพุทธพยากรณ์เช่นนั้น บังเกิดมหา-
ปีติท่วมท้น ต่างตั้งใจสั่งสมบุญอย่างเต็มที่เรื่อยมา ครั้นเคลื่อน
จากมนุษยโลกได้ไปบังเกิดในเทวโลก จะกัณฐกัษัตราชกุมารี
องค์เล็กนั้น ก็เป็นผู้พรังพร้อมไปด้วยเครื่องประดับกายที่สวยงาม
เป็นที่ดึงดูดตาดึงดูดใจของผู้ได้พบเห็นยิ่งนัก โดยเฉพาะ
เมื่อเป็นเทพธิดา เครื่องประดับอันวิจิตรก็ติดกายนางตลอดเวลา

ครั้นมาในสมัยของพระทศพลพระนามว่า กัสสปะ
พระนางได้เกิดเป็นราชธิดาของพระราชาพระนามว่า กิกิ เมื่อ
เติบโตอายุได้ ๑๖ ชันษา เพียงได้ฟังกัฏฏานุโมทนาครั้งแรกจาก
พระตถาคตเจ้าเท่านั้น พระนางก็ตั้งอยู่ในโสดาปัตติผล ครั้นฟัง
ครั้งที่สองก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ จึงออกผนวชเป็น
ภิกษุณีเพื่อประพาสพรหมจรรย์จนตลอดอายุขัย จากนั้นก็
ปรินิพพาน

ฝ่ายพระธิดาองค์ใหญ่ครั้นเคลื่อนจากเทวโลกได้ท่องเที่ยว

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๕๒

อยู่ในมนุษยโลกพร้อมกับสร้างบารมีเพื่อปรารถนาเป็นพระมารดาของพระพุทธเจ้า พระนางท่องเที่ยวอยู่ในสองภพภูมิเป็นเวลายาวนาน มาภพชาตินี้พระนางได้เป็นพุทธมารดามีพระนามว่า มหามายาเทวี สมดังความปรารถนาทุกประการ

เราจะเห็นว่า แรงอธิษฐานนี้สำคัญมาก นอกจากอธิษฐานแล้วต้องหมั่นสั่งสมบุญเสมอ เมื่อบุญบารมีเต็มเปี่ยม สิ่งที่อธิษฐานไว้อย่อมจะสำเร็จเป็นอัศจรรย์ คราวนี้มาศึกษาย้อนกลับไปเมื่อ ๓ ชาติที่แล้วของพระนางสิริมหามายาว่า ชาติที่แล้วพระนางเสวยทิพยสมบัติอยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิตถอยไปอีกหนึ่งชาติได้เป็นอัครมเหสีของพระเจ้าสัณ्डชัยในกรุงเชตุตร พระนามว่า ผุสดี ซึ่งก็คือ มารดาของพระเวสสันดรโอรสตัวนั่นเอง

ถอยหลังก่อนหน้านั้นไปอีกหนึ่งชาติ พระนางได้เกิดเป็นอัครมเหสีของท้าวสักกเทวราช เสวยทิพยสมบัติอยู่เป็นเวลายาวนาน ก่อนจะจุติมาสร้างบารมีต่อ บุญพนิมิต ๕ ประการได้เกิดขึ้นกับพระนาง ท้าวสักกเทวราชรู้ว่านางจะจุติแล้ว เพียงแต่พระนางยังไม่วินิจฉัย จึงพาพระนางไปชมสวนนันทวันอุทยานพร้อมด้วยเทพบุตรเทพิดามากมายที่มาคอยห้อมล้อม ท้าวสักกเทวราชขึ้นว่า “แหมนางผุสดีผู้เจริญ เราจะให้พร ๑๐ ประการแก่เธอ เธอจงรับพร ๑๐ ประการตามความปรารถนาเถิด”

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๕๓

ผุสดีเทพกัญญาไม่รู้ว่ ตนจะต้องจติเป็นธรรมา จึงทูลถามว่า “ข้าแต่ทวราช ข้าพระบาทขอนอบน้อมแต่พระองค์ ข้าพระบาทได้ทำบาปกรรมอะไรไว้หรือ ฝ่าพระบาทจึงให้ข้าพระบาทจติจากทิพยสถานที่น่ารื่นรมย์ ดุจลมพัดต้นไม้ใหญ่ให้หักไป” ท้าวสักกทวราชรู้ว่า นางเป็นผู้ประมาท จึงได้ตรัสว่า “เธอมิได้ทำบาปกรรมไว้เลย และเธอไม่เป็นที่รักของเราก้หาไม่ แต่บุญของเธอสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นความตายใกล้เธอเข้ามาทุกขณะ เธอจักต้องพลัดพรากจากไป จงเลือกรับพร ๑๐ ประการจากเราผู้จะให้ ณ บัดนี้เถิด”

ผุสดีเทพกัญญาได้สดับคำท้าวสักกทวราช รู้ว่าตนจะต้องจติแน่นอน จึงทูลขอพรว่า “ข้าแต่ทวราช ถ้าพระองค์จะประทานพรแก่ข้าพระบาทไซ้ร้ ข้อที่ ๑. ขอให้ข้าพระบาทพึงได้เป็นอัครมเหสีของพระเจ้าแผ่นดินในกรุงสิพี ๒. ข้าพระบาทพึงเป็นผู้มีจักษุตาเหมือนตาลูกมฤคี่ซึ่งมีดวงตาดำ ๓. พึงมีขนคิ้วดำ ๔. พึงเกิดในพระราชนิเวศน์นั้นโดยนามเดิมว่าผุสดี ๕. พึงได้พระราชโอรสผู้ให้สิ่งอันเลิศ ประกอบความเกื้อกูลแก่ยาจกไม่ตระหนี่ เป็นผู้ที่พระราชาทูกประเทศบุชา มีเกียรติ มียศ ๖. เมื่อข้าพระบาททรงครรรค์ ขอให้อุทรราบเรียบ ๗. ถันทั้งคู่ของข้าพระบาทอย่าพึงหย่อนยานพึงเป็นปกติตราบกระทั่งชรา ๘. แม้แก่หง่อมแล้ว อย่าได้มีผมหงอก ๙. ขอให้มิมีผิพรรณละเอียด

เวสสันดรชาดก ตอนที่ ๒ (พระนางผุสดีขอพร ๑๐ ประการ)

๕๔

ละอองธุลียาได้ติดในกายได้ และประการสุดท้าย คือ ขอให้
ข้าพระบาทสามารถปล่อยนักโทษประหารได้”

เมื่อท้าวสักกเทวราชได้สดับพร ๑๐ ประการ ที่นาง
ปรารธนา ทรงพิจารณาด้วยทิพยจักขุ เห็นว่าเป็นไปไม่ได้ ไม่เหลือ
วิสัยที่จะทำความปรารธนาของนางให้สำเร็จ จึงตรัสประทานพร
และอนุโมทนากับนางด้วย ที่จะได้ลงไปสร้างบารมีในโลกมนุษย์

พระนางผุสดีเทพกัญญาจะได้สมหวังตั้งใจปรารธนา
หรือไม่ และเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป ติดตามกันในตอน
ต่อไป และอย่าลืมหมั่นนั่งธรรมะ และอธิษฐานจิตเป็นประจำ
ทุกวัน เพื่อเราจะได้สมปรารถนาในสิ่งที่ตั้งไว้ทุกประการ

